

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712510848/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ja hvis han Diger saac, som lignte Dem, Madam!
Man ingenlunde kan undskyde ham.

En Philosoph, hvis Navn jeg ikke lider,
Har ikke meget gjærlig sagt:
„Hver som fornøiet leve gider,
„Maac sive, som Pest, Herr Hymens Dagt,“
Han siger endnu meget mere
for at bevise det,
Som jeg vil ingenlunde repetere.
En anden Philosoph er meer honet:
Hans Ord om denne Sag saaledes lyde:
„Gift, eller gift dig ei, det kommer ud paa et,
„Du begge Dele vil fortryde!“
Vor Herre veed, om han har Ret.
Den tredie meest Levemaade viser:
„Det være langt fra mig,“ saa taler han,
„At raade nogen fra den gifte Stand!
„Nei! værtimod, jeg dette forsaet priser;
„Men det er altid dog et vigtigt Spring,
„Man gjorde derfor uden Tvivl ei ilde,
„Om man sin Livs tid derpaa tænke vilde,
„Betænksomhed er en velsigned Ting!“

Om een af disse Misogynners Tanker,
Og Frygt for noget, som han havde hørt,
Gemeenligen med Ægtestanden vanket,
Til Debersvendsom havde ham forført,
Hvad heller, som jeg snarere vil meene,
Han mellem Vexler, Actier og slikt
Forglemte reent, at han var eene,
Det veed jeg ei, og det er ei mit Pligt,
At vide slikt.
Hans Slægt og Venner uophørlig plagte
Ham med Erindring om at gifte sig —

Dog sagte! sagte!
 Der har jeg uden Tvivl forsnakket mig!
 Til Ære for hans Slægt jeg den maade lade,
 At ingen af den samme derom hade;
 Slig Commandeur af fire Tønder Guld
 Bad ingen Slægtning om at fylde Jorden,
 Med mindre Slægtningen var gal og fuld!
 Det strider mod Naturens Orden.
 Vend, hvo som lyfter, op og ned paa den;
 Jeg snakker meget heller om igjen:
 Kun Venner hade ham, og neppe disse,
 Thi hvis de alle havde bedt min Mand,
 Saa havde han Unmodninger tilvisse
 Casferet ind fra halve Engelland;
 Da rundt omkring enhver, der havde Mave
 (Som næsten alle Britter have),
 Ustridigen var hans hengivne Ven —
 Den rene Sandhed er, at et Døsn af Slige
 Bad hant bestandig, fleer at giøre lyffelige,
 Og i en lille Slægt, naar han var sovet hen,
 At leve paa en Maade op igjen
 Ved Hjælp af en elskværdig lille Pige.

„Top!“ raabte han engang, „jeg vil forsøge det!
 „Men Sagen er, hvor i en Hast saa lige
 „Jeg træffe skal en vakkre lille Pige?“ —
 „Den kan du træffe meget let,“
 Gientog hans Ven; „sabl op i Morgen, Broder!
 „Og rid tre, fire Mil herfra
 „Til næste Herregaard, hvor en Papa
 „Til tre ret vakkre velopdragne Pøder
 „Af Evakiennet boer. Hver af de tre,
 „Rød som en Rose, hvid som Sne,
 „Ustyldig, munter, fiæler, vil henrive
 „Din hele Siæl, saasnart du faaer at see,